

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU**

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań

Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44

E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 27 czerwca 2011r.

RPZ-430/2/11/JM

DECYZJA nr RPZ 10/2011

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Grzegorza Budzyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EURO- BUD” w Gnieźnie karę pieniężną w wysokości 2.500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset zł), stanowiącą równowartość 631,27 euro (słownie: sześćset trzydzieści jeden euro 27/100), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt RPZ-403/43/10/JM.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2010r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatura w Poznaniu (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy działania Grzegorza Budzyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EURO-BUD” w Gnieźnie (dalej: Przedsiębiorca), uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

W toku postępowania, działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pismem z dnia 7 grudnia 2010r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę m.in. do przedstawienia procedury zawierania umów kredytowych z konsumentami, w tym przekazania wzoru wniosku kredytowego oraz innych dokumentów, które powinien wypełnić konsument ubiegający się o przyznanie kredytu na zakup towarów lub usług Przedsiębiorcy. W wezwaniu tym Prezes Urzędu pouczył Przedsiębiorcę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Wezwanie zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 9 grudnia 2010r.

Z uwagi na nieprzekazanie wymaganych dokumentów, Prezes Urzędu ponownie wezwał Przedsiębiorcę do ich przedłożenia pismami z dnia: 5 stycznia, 10 marca i 7 kwietnia 2011r., pouczając każdorazowo o możliwości nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Pomimo prawidłowego doręczenia ww. pism w dniach odpowiednio: 7 stycznia, 14 marca i 11 kwietnia 2011r., Przedsiębiorca nie zastosował się do wezwania i nie przekazał żądanych dokumentów.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 11 maja 2011r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z nieudzielaniem informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy.

W trakcie prowadzonego postępowania Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego zarzutu i nie dostarczył dokumentów wymienionych w ww. wezwaniach Prezesa Urzędu. Przedsiębiorca nie wskazał także przyczyn braku odpowiedzi na otrzymane wezwania.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ustawy stanowi, że ww. żądanie powinno zawierać: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielanie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz udzielone w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (por. E. Modzelewska- Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992r., sygn. akt XVII Amr 24/92). Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu należy do tego organu (tak np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998r. sygn. akt XVII Ama 62/98). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 31/2004 podkreślił, obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010r. nr 220, poz. 1447 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje m.in. osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy działalnością gospodarczą jest m.in. zarobkowa działalność usługowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Grzegorz Budzyński prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą: „EURO- BUD” w Gnieźnie w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Gniezna. Przedmiotem jego działalności jest zakładanie stolarki budowlanej. Jako osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Grzegorz Budzyński jest przedsiębiorcą w rozumieniu tej ustawy. Tym samym posiada status przedsiębiorcy na gruncie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Oznacza to, że ma obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RPZ-403/43/10/JM) Prezes Urzędu czterokrotnie wzywał Przedsiębiorcę do przedłożenia dokumentów, w tym wniosku kredytowego, które powinien wypełnić konsument ubiegający się o przyznanie kredytu na zakup towarów lub usług Przedsiębiorcy. W każdym z wezwań jako podstawę prawną żądań

Prezes Urzędu wskazał przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wszystkie wezwania Prezesa Urzędu skierowane do Przedsiębiorcy odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 tej ustawy. Wskazywały: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Do żadnego z wezwań Przedsiębiorca nie zastosował się. Nie wskazał też przyczyn, ze względu na które nie udzielił odpowiedzi na otrzymane wezwania. Należy podkreślić, że wymaganych dokumentów Przedsiębiorca nie przedłożył także po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Dokumenty, których przedstawienia żądał Prezes Urzędu mają istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy w ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca nie narusza przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ich brak uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, poważnie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie Przedsiębiorcy skutkowało niemożnością dochowania ustawowego terminu zakończenia tego postępowania, który wynika z art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych- nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny- stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny- zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje zatem Prezes Urzędu.

Prezes Urzędu uznał, że okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Mając na względzie brak jakiegokolwiek reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego kolejne wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Jak wskazano powyżej, każde z wezwań wystosowanych do Przedsiębiorcy spełniało wymogi formalne określone w art. 50 ust. 2 ustawy i zostało prawidłowo doręczone Przedsiębiorcy. Fakt ten Przedsiębiorca całkowicie zignorował.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Decydując o wysokości kary pieniężnej w niniejszej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę przede wszystkim stopień zawinienia Przedsiębiorcy, który nie odpowiedział na żadne ze skierowanych do niego wezwań, a ponadto nie przedłożył żądanych dokumentów nawet po wszczęciu wobec niego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Przedsiębiorca nie uzasadnił także przyczyn swojego zaniechania. Zdaniem Prezesa Urzędu, żądane dokumenty dotyczyły podstawowej działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Ich dostarczenie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby wnikliwą ocenę tego aspektu działalności Przedsiębiorcy, który związany jest z możliwością uzyskania przez konsumentów kredytu na zakup jego usług w systemie ratalnym. Zdaniem Prezesa Urzędu, całkowicie bierne zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2.500 złotych, co stanowi równowartość 631,27 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2010 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 3,9603 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kpc- od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury w Poznaniu.

Otrzymuje:

Grzegorz Budzyński- „EURO- BUD”

Rynek 12/5

62-200 Gniezno